

LIBRARY MANIPULATIONS

ОГЛЯД МІЖНАРОДНИХ ПОДІЙ

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

Український університет в шадній каві.

Польський уряд, бажаючи ліквідувати справу про український університет у Львові, ввів проект заснування українського університету в Кракові.

Газети повідомляють, що для майбутнього університету в Кракові призначено третій поверх будинку шадній каві.

У зв'язку з цим проектом український посол Павло Васильчук, що залишився на ваканції у Варшаві, сказав: "Я вважаю, що проект заснування українського університету або, як в урядовому проекті говориться, "руського університету", безумовно, відає гумористично."

"Позиція України до цього нового проекту польського уряду — відома. Українці вимагають легалізації університету та політехніку у Львові, що існує нелегально вже три роки."

"Український університет повинен бути тільки у Львові, цього ми вимагаємо як з політичних міркувань, так і тому, що Львів є нашим науковим осередком."

Те, як ставиться польський уряд до українського університету, найкраще характеризує той факт, що не визнають навіть за можливе помістити цей університет в окремому будинку, а для нього призначається лише третій поверх будинку каві. Цей третій поверх є символом. Його можна назвати — лангом політичного безглуздя із третього поверху. А вже плінг із третього поверху має звичайно погані наслідки для того, хто плігає.

Партизани в кременецькому повіті.
Польський уряд занепокоєний одержаною із Кременецького повіту телеграмою, що в цьому районі з'явився партизанський загін.

У зв'язку із повстанським рухом, що де-далі зростає, міністерство фінансів постановило відпустити 3 мільони франків на поліпшення побуту поліції в "східних кресах". Є думка також надати широкі уповноважень місцевим воеводам, щоб-то, інакше кажучи, завести "надзвичайний стан" та мілітаризацію поліції.

Фабрикується "Українські Делегати" для зустрічі "пана президента".
У зв'язку із майбутньою поїзкою президента польської республіки Войцеховського по "східних кресах" місцева влада, яка мого фабрикує "українських делегатів", що повинні піднести президенту хліб-сіль.

Викривши один із таких вивісників відячного населення — львівське "Діло" зістало оштрафване в адміністративному порядку.

Нелегальні з'їзди українських селян.
"Газета Львівська" повідомляє, що українські кола підготували у Подіссю широкі селянський з'їзд негайно після збору врожаю. Повідомляють, що з'їзд повинен відбутися в Берестю або Кобрині, при чому, можливо, що таких з'їздів буде більше.

Українські соймові послы, а також сенатори, вихали в провінцію для переведення праці до з'їзду.
Чи не є це нова провокація "Газети Львівської"?

ППС закликає до братовбивчої війни.
Варшавський окружний комітет Польської Парті Соціалістичної звернувся до робітників з відзовою, в якій закликає до братовбивчої війни.

За кожну спробу зриву пелесівського мітингу відозва закликає робітників до індивідуальної розправи над кожним відомим їм комуністом, що перебуває в салі.

Далі комітет ППС пропонує звільнити комуністів із фабрик, а також виключити із усіх професілок. У відозві уміщено також наклеп, ніби-то в кишені вбитого Бялого знайдено закривавлений ніж.

"Українізація" ПРИКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.
Шкільний відділ в Ужгороді оповісти конкурс на шкільні підручники: три московсько мовою, два румунською і два мадарською.

(Бераська газета "Діло" ч. 520.)
Прикарпатська Україна добровільно приєдналась до Чехії на умовах широкої автономії. "Автономія" масою занадто широкі: всі громадські уряди та школи об'єднуються з лангами Мексиками зі штабу Франція.

Денкіна, Колчака та інших. Українців під ромаїтими приписками віддають. Відбувається швидким темпом русифікація. Попівство тут і собі допомагає. Наша ж контрреволюційна еміграція, на чолі котрої стоїть відомий у Празі Микита Шаповал, ще й вихвалює Чехів. Одним словом відбувається на Прикарпатті "українізація".
Ужгородськ.

Юрко Тютюнник.
КОЛЬОНІЗАЦІЙНИЙ ПОХІД НА ЗАХІДНУ УКРАЇНУ І БІЛОРУСЬ.
(Стаття для "Укр. Роб. Вістей" з України.)
(Продовження.)
"Була то хвиліна, коли радянське військо захопило значну частину країни і коли здавалося, що лише надзвичайними зусиллями армії можна було врятувати незалежність". Так характеризує момент один із найкращих діячів кольонізації Т. Светліньскі у своїй брошурі, що її видає "Центральним Союзом Воєнних Кольоністів". В отак критичну хвиліну патріотизм польського жовіра виявився досить таки проблематичним, і буржуазія, беручи на увагу, що "воювали з противником, який уже переправив земельну реформу, ліквідував у себе велике землеволодіння на користь біднішого селянства і селянського пролетаріату (Т. Светліньскі)", рішила погласкати почуття за-

* Т. Светліньскі "Osadnictwo wojskowe w Polsce". Warszawa 1923.

ЩЕ ОДНА "САМОСТІЙНА РЕСПУБЛІКА".

За останні часи ми багато чули про трагікомічний Арак в Малій Азії, з його королем Фесадем — "самостійну" державу, в якій агенти англійського "робітничого" уряду охороняють ахід до парламенту від небажаних послів, в якій з англійських літаків градом силляться бомби на непокірних селян.

Це — казка з 1,001-ої ночі сучасного Сходу під мечем капітала.

"Шехерезади", які оповідають ці казки, це по перше — англійський міністер колдоній Томас, по друге — білі, чорні та жовті журналісти всієї світової буржуазної преси.

Одну казку з цих "1,001-ої ночі" оповідає нам польський "Кур'єр Поранні" на підставі повідомлень французької "Матен". (Тон дуже серйозний від самого заголовка:

"Нова держава повстає на світі — Мароканська республіка "Ріф" на руїнах еспанського панування".

Словом, паризький "Матен" повідомляє про утворення на нашій планеті й дуже близько до Європи нової держави з республіканською формою уряду. Газета робить припущення, що існуючі тепер держави незабаром примушені будуть взяти на увагу цей несподіваний факт.

А саме: надіслати аеропланні бомби та сотні дві полів і інших цивілізаторів для "цивілізації" "мароканських дикунів"?

Далі довідуюсь: Нова республіка має офіційну назву "Ріф", має президента Абд-ель-Керіма та повну будову сучасної держави. Уряд Абд-ель-

Керіма зробив вже політичні кроки для наваження перших зносин з Європою. Поміж урядом республіки "Ріф" і паном Алфредом Персі Гардінером, фінансистом, керівником великого пароплавобудівельного підприємства в Лондоні, складено вже угоду, яка нагадує угоду групи Честер з урядом Ангори.

На основі цієї угоди добродій Гардінер одержав концесії на всі поклади й копальні на території "Ріф", при чому 40 відсотків платити скарбові республіки "Ріф".

Й пункт, який передбачає "культ-просвітні діяльність" англійського капітала: "Капітан Гардінер має право закладати театри, кіноматографи, опери й т. и."

Зворушує співробітництво пана Гардінера з президентом Абд-ель-Керімом на самому початку закінчилося судовим позовом на п. Гардінера з боку дльової республіки. Позов буде заслухано в звичайному французькому суді в Сенському департаменті.

Словом, тимчасом англійський капіталіст одурив поки що "молоду республіку нашої планети", як досвідчений міжнародний фармазонік. Замість театрів, автобусів, кіно та інших "чудес" європейської культури, підсунув їй шматок паперу, на якому вона своєю кровю, кровю всіх трудящих мусіла підписати своє цілковите закріпачення.

Але міністер закордонних справ республіки "Ріф", Могамет-бей-Гадій-Гіті, як повідомляє "Матен", чекаючи з одного боку вироку Сенського суду, вже шукає в Англії нового контрагента.

РАДЯНСЬКИЙ ПАРОПЛАВ ЗА КОРДОНОМ.

В Одесі одержано відомості про плавання радянського пароплаву "Трансбалт", що відплив у лютому місяці з одеського порту за кордон.

Знається доброзичливе відношення турецької влади до "Трансбалту". Формальності під час перевірки документів у Константинополі було упрощено. Команді дозволено було відвізти на беріг. Населення ставиться до команди надзвичайно приязно.

Дешо відміне відношення зустріч "Трансбалт" в Порт Саїді з боку англійської влади. Команді не дозволили зійти на беріг. Дозволили зійти тільки капітанові, старшому механікови та лікареві. Для охорони "Трансбалту" англійська влада ще за тиждень до того, як прибув пароплав, обрала виключно надійних людей.

Були випадки коли Англії на очах команди-біли Арабів, які під'їздили до пароплаву й кричали: "Більшовик!".

В Суєзькому каналі під час проходу "Трансбалту", команди з інших кораблів голосно вітали "Трансбалт". Влада в Суєзі не вживала жадних заходів обережності. Команда вільно сходила на беріг. Так само вільно допускали всіх на "Трансбалт". Тубільці в розмовах з командою несь час запитували, коли-ж нарешті прийде радянський день.

Після приїзду до Коломбо (на острові Цейлон), було дозволено зійти на беріг тільки адміністрації. Згодом, за вимогою капітана, на беріг пропустили всю команду. На Цейлоні спостерігається великий робітничий рух, який що раз зростає. Є багато тайних організацій. Англійський режим дуже послабшав.

Українська робітничая преса є ознака сили і свідомости робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновлення передплати!

Відомості про вилучення комуністичних партій.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

УБИВЦІ НА УСЛУГАХ КАПІТАЛІСТІВ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

В "У.Р.В." писалося вже свого часу, яких засобів живає німецька буржуазія проти комуністів. Нище наводимо ще деякі подробиці, які говорять самі за себе.

Вже кілька місяців всенімецький уряд, соціал-демократична преса, пруський уряд, баварський уряд, поліцейські та дрібно-буржуазні газети, ведуть завзяту кампанію проти Комуністичної Парті Німеччини і обвинувачують німецьких комуністів в убивствах та підготовці нових. Найвищий суд для захисту республіки зібрав аж 80 томів "документів", котрі мають "довести", що Комуністична Партія складається з убивців та організаторів убивств. Поліція збирала відозви, брошури, листи, повідомлення про скликання зборів і т. д., щоб заповнити ці томи. Але вона не подала жадних доказів!

З роспуки судді лйцігського суду переконали голову райстагу та пруського ландтагу, що буде знайдено незаперечні документи в шафах та шафах послів комуністів. Подопташи ногами парламентський імунітет — в перший раз в історії парламентаризму! — обидва президенти дозволили поліції розломати стоди та шафи комуністичних послів.

Але нічого не знайдено, нічого і не буде знайдено. Це, правда, не перша спроба з боку уряду дискредитувати опозиційну партію, обвинуваченням в найгірших злочинствах. Колись обвинувачували соціал-демократію в тому, що вона була влохпонтельною замахів на імператора Вільгельма I, хоч соціал-демократія не брала в них жадної участі. Тоді Бісмарк заборонив соціал-демократичну партію. Пізніше з 1919 р. по 1923 р. кілька разів було обвинувачено групу "Спартак" в улаштуванні замахів. Але ніколи не вдалося цього довести. Потрібно було лише цими обвинуваченнями дискредитувати Комуністичну Партію.

Таку-ж мету мають і зараз. Росповсюджується брехня, що Комуністична Партія підготувала замах на Віртембергського міністра Боца та генерала фон-Секта. Тепер вже доведено, що ці замаху були організовані поліційними агентами, писаними в ряди Комуністичної Парті з провокаційною метою.

Було вигадано ще замах на соціал-радника Носке. Але вибула невдача для поліцаів, котрі це вигадали.

В дійсності справа виглядала так. В Гановері арештовано якогось комераента Гармана. Він був гомосексуалістом, котрий заволівав до себе хлопців

від 16 до 22 років і після того убивав їх. Гарман признався, що він до цього часу убив 22 хлопців. З початку він визнавав, що убив лише 7 осіб, бо у нього було знайдено кости та одержу лише з 7-ох осіб. Але в міру того, як знаходили нові кости, Гарман признавався в нових злочинствах. Це викликало величезне обурення серед гановерської людности, тим більше, що Гармана вже раз обвинувачували в убивстві, бо знайшли в нього реші убитого. Але його не було заарештовано. А не було його заарештовано лише тому, що Гарман був знаряддям в руках соціал-демократа Носке та шпиком, фахом котрого було слідкувати за Комуністичною Партією.

Навіть "Гановерський Кур'єр", орган великої індустрії, не може заперечувати того, що Гарман робив "послуги поліції". Таким чином великі промисловці, котрі керують зараз Німеччиною, послугуються свідченнями таких вбивців як Гарман, в боротьбі проти Комуністичної Парті.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

І те, що соціал-демократія та німецька буржуазія не вагаються використовувати свідчення таких осіб проти комуністів показує, якою великою є ненависть та страх перед комуністами. Кампанія наклепів доводить, з рещтою, що Комуністична Партія на доброму шляху.

Всі обвинувачення Комуністичної Парті в убивствах будуть здебільшого на свідченнях таких злочинців. На основі їх доносень касується неікальність послів комуністів аж до дозволу президентами райстагу та ландтагу робити труси в шафах комуністичних послів.

ЯКІ З ПАНІВ СОЦІАЛІСТІВ.

Щіпанок Тугут, голова польської селянської партії "Визволення", після свого виходу з партії, публікує такі розумування:

"Коли-б правниця польського союму складала більшість, тоді-б можна було знаходитися в опозиції до уряду".

Виходить, що обов'язок польського селянина й соціаліста підтримувати рідну буржуазію. Адже вона (буржуазія) складає меншість. На розум Тугута і опозиція є тільки для опозиції, але не для повалення уряду, що гнобить працюючих. Ну й соціалісти!

ПОМСТА ПАНАМ.

Партизанський загін Самойлюка (Білорусь), за розстріл панам повстанця Самчука, знищив Невіжеському повіті багато польських маєтків. Владиславів маєтків і службовців поляків виліпи на деревах.

Оттак то мстяться поквирдені Білорусь за кривди. Панам не з медом. Щоби не наводили на себе жаху, польські газети вже й не пишуть про "бандитизм".

Кривд.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету
The WORKER
Офіційний орган Комуністичної Парті Канади.
Передплата на рік виносить \$2.00, на піврік \$1.00.
Зашліть передплату таки ще нині!
Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrell Bldg,
95 King St., East,
Toronto, Ont.

ТОВАРИШКО! ТОВАРИЩУ!
З "Українських Робітничих Вістей" ви довідаєтесь про світові політичні події, про робітничий весвітний рух. Але вам треба також читати дещо більше з області науки, літератури. Тому, передплатіть собі двотижневий ілюстрований журнал
"РОБІТНИЦЮ"
що ширить класову освіту і знання науки. Матеріал однаково цінний як для робітників, як і для робітниць. Річна передплата \$1.50, піврічна 80 ц.
Ширіть "Робітницю" скрізь! Передплатуйте і збирайте передплату від інших!
Адресуйте так:
THE WORKINGWOMAN
UKRAINIAN LABOR TEMPLE
Cor. Pritchard and McGregor Sts., — Winnipeg Man.

господарства збільшували до 45 гектарів. При наділах земель перевагу мали давати селянам, що перебували в армії на фронті (інвалідам по закону повинні дати землю даром без плати).

Отже, як бачимо, польська буржуазія цілком виразно ладилася на "крепкого мужика" — куркуля, і провадила соціально та національно політику, яку започаткував ще Століпін. До того-ж той куркуля мав бути виключно польської національності, бо у той час в польській армії перебували лише польські селяне. Українців та Білорусів там не було. Знову-ж платити за землю мав змогу лише куркуля.

По скінченню польсько-радянської війни, 17-го грудня 1920 року сойм ухвалює постанову про передачу до польського державного земельного фонду бувших російських державних маєтків та інших, головню не-польських маєтків на окраїнах.

Ті землі призначено для негалийської кольонізації Полякамі. Але згідно з новою постановою сойму право одержувати землю безплатно надано інвалідам і жовірам, які мали бойові відзнаки — орден, а також і всім добровольцям, що

перобували в час війни на фронті проти радянських військ. Інваліди і жовіри, що не мали бойових відзнак, мусіли платити за землю. Одержані земельні наділи заборонено ділити на частини і продавати до 25 років з менту одержання. З того-ж таки фонду передбачено нарізку землі Полякам не військовим кольоністам.

Як бачимо, минула безпосередня загроза, і польська буржуазія рішила виправити у свій бік виданий нею земельний закон: "перше — реформу" територіально обмежено лише землями, що заселені не Поляками, а друге — безплатно землі одержати мали вже не всі інваліди, а лише "відзначені". За те право безплатно одержувати землю поширено на всіх добровольців, що боронили проти більшовиків на фронті. Мурин зробив справу — насильно мобілізований бідний селянин, позбавлений чий окар, чи ноги на війні уже неперотримим став буржуазії, не звважаючи на своє польське походження, він невідповідним був для цілі кольонізаційного походу. Замість інваліда призначено добровольця (Поляка) — активного ворога соціальних й національних праг-

нень українського та білоруського селянина.
Конечним є підкреслити, що "реформа" — кольонізація фактично позбавляє місцеве селянство змоги прикласти свою працю, хояби навіть у наймах, як було до того, бо вони збирали кольоністи куркулі, що не потрібували стільки місцевої робочої сили для управлі рлілі. Опріч того, місцева селянство тратило навіть надію на збільшення своїх жебрських господарств за рахунок великого землеволодіння.

Та власне всі оті закони з усіма поправками, що, мов шпички, були націлені проти білоруського та українського селянина, були лише бідними квітками, порівнююче до криво-червоного ягід, що їхній смак відчуло місцева населення, коли прийшло до практичного перепровадження кольонізації. Не дарма-ж білоруський публіцист Суліма каже: "Одна з найстрашніших болячок нашої країни — дійсний "гішпанський каузер" (така погана французька хвороба) нашої батьківщини — один із найотруйніших скорпіонів, якими польська влада призначена до своєї державности простори білоруських країв то є т. зв. "осадніцтво", то є військова кольонізація пограничних повітів Білорусі прийдешнім елементом — офіцерами і салдатами демобілізованих частин польської армії".

До сказаного Сулімою треба лише додати, що смуга "пограничних повітів" посягла на заході поза Білосток, Дорогощичин, Холм, Ярослав і Горлицю й охопила таку завбільшки територію, як і сама етнографічна Польша. Тому то так завзято і вважали польські імперіялісти привязувати оті "креси" до шляхетської держави. Пізніше польське правительство ще видало декілька інструкцій і поясень для прискорення самої кольонізації.

Для здійснення кольонізаційного плану було зорганізовано т. зв. "Ровітову Комітет Nadawczy" в кожному білоруському та українському повіті. Тим комітетам дано якнайширші уповноваження. Головним завданням означених комітетів буде практичне перепровадження кольонізації на місцях: приймання земель в

склад кольонізаційного фонду і поділ їх серед кольоністів. Потім виявляють, що комітети не тільки приймали землю з великих маєтків, а і по простому таки конфіскували землю, якою до того часу володіли місцеві селяне, не згадуючи вже про громадські пасовища, що ними користувалося місцева населення на підставі т. зв. "Сервітутного права".

Бажавчим ширше ознайомилися з процесом грабунку селянських земель, доведеться студіювати ту справу по матеріялі привязувати оті "креси" до шляхетської держави. Пізніше польське правительство ще видало декілька інструкцій і поясень для прискорення самої кольонізації.

Для здійснення кольонізаційного плану було зорганізовано т. зв. "Ровітову Комітет Nadawczy" в кожному білоруському та українському повіті. Тим комітетам дано якнайши